

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SÉU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu (52 numere)	leu 24.
Pe sese luni (26 numere)	leu 12.
Unu singur u exemplar	banii 50.
Linia de reclame si insertiuni	leu 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de catu la administratia diarului, pe banii gata.

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÙ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRAINETATE:

Pe unu anu (52 numere)	leu 27.
Pe sese luni (26 numere)	leu 14.
Unu singur u exemplar	banii 55.
Linia de anunziuri	banii 30.
Pentru strelită, pe anu (52 numere) .	leu 30.

Din districte, abonamentele se trămuu prin mandate postale; din străinătate în numerar.

Diarul u apare uă dată pe săptămâna DUMINECA. — Administratore, TOMAI STOENESCU.

SUMARIU

- Florin și Florica, poesie. S'a aprinsu dragostea în ei.
- D'ale dilei. Tăcere, căci se prăpădesce lumea.
- Drama Vieței, poesie. Cine crede adevărul.
- Scrisoare deschisă d-lui State Prodănescu, poesie. Ce geniu!
- Mărire, cântecul unu om ajuns la putere, poesie. Bre! bre!
- Camera de jos. Înaltă politică.
- Viețea e flori, poesie de Daniel D. Zorilă.
- Ghimpă și Mărcăină, poesie. — Ufă!
- Bibliografie, Calendarele suntu la modă.
- Teatrul Românesc și opera Italiană.

FLORIN SI FLORICA

CÂNTECU

Florin

Frună verde făie lată
Ah! Florico, mândră fată,
Aă călău sortii pe mine
Ca să plec de lângă tine;
Se-mă i-aă pușca și tunica
și se-mă tundă, drăguță, chică;
Să mă las plugul și câmpia,
Grădiniță și moșia,
Ca să fiu în Bucuresci,
Ostașu terei Românesci.

Florica

Cum se pote, mări Florine,
Să mă lașă acum pe mine?
Nu 'ti e milă, nu 'ti e dor —
Fără tine am să mor.

Florin

Draga mea, sunt timpuri grele.
Tera gome; multe rele
O frământă, o sdobesce
De strein se molipsesc.
Milă 'mă e de-a mea căsuță
și de tine, ah! drăguță,
Insă grija cea mai mare.
Este-a patriei scăpare.

Florica

Ce să fac eu fără tine,
Und' să plec spune'mă Florine?

Florin

Nu te pierde surioară...
Nu fi passare ușoară.

Déca plec adă în armată
O să viu încă o dată,
Lângă tine, sora mea,
Cea mai scumpă viorela.
Suntu Român cu dor de tere
Nu voiu să fiu de ocară.
Sunt destu Român cu nume
Dér păcată că staă pe lume;
Nu aă dar, nici inimioră
Pentru scumpă tereșoră,
Ci trăescu în trindăvie
Diuia, năpteia în urgie.
Cine tere nu'șă iubește
De ce ore mai trăește?
Cine mōre în ostire
E alu terei dulce mire;
Cine e soldatū viteaz
Pórtă rose pe obraz.
Mă duce să'ni fac rîndul meu
Rămău dér cu Dumnezeu....

Florica

Dacă este-asia Florine,
Voiu să plecă de lângă mine;
Dute, dute, Dragul meu
Să'ți ajute Dumnezeu.
Fă-tu rândul în armată
și apoii să'vi îndată,
De la óste sănătos
Tot ca crini de frumos.
Inainte peput tău
Pentru tere dreptul său.

Florin

Vedă așa iubită fată,
Vin' să te sărut odată.
Bun e domnul, sfânt părinte,
A sa măna-a tot putinte,
Ne va fi de ajutor
Noă să'cestui popor,
Renumit prin bătălii
și scăpat de vijelii.

Florica

Mergi în pace, mări Florine,
Dumnezeu fie cu tine.

Florin

Rămău, dragă, sănătosă
și ca floră de frumosă,

Ne'ncetă să'mbobocești
Peste cîmpii Românești.
Să trăesci un dulce trai
Ca și rosele din mai.

B. A. Vin...

D'ALE DILEI

Tăcere, lume bună și blajină, că Salbaticii de la Timpitul, Constipationul, Luptătorul și Trambăia Cărnătilor, să'ñ infuriatū ne tere. Sărăcia loră a ajunsu la culme, să'poi, domne ferește, dăți cădea incă odată în colții lor! Praful și pulberea nu se va alege, când Licheavarache să' arăta colții de palicari apo tin mesa is tin Vacaresti. Baueru argintaru, nu va lăsa nici unu dramu de argintu ne-păpat de prin casele particolarilor, dacă poliția și parchetul ilu voru mai lasa să'și facă frumosă sa meserie de injurătoru a totu ce nu este din ortaua ciococăscă.

Grandea, vă va afirma din nou că este fructul adulteriului, și Bouflécu, nu va mai lăsa un clobu prin gunoie nevendutu pentru a'șă căta veșnicu struncinata' sănătate, c'apo'i crapăte pămînte ca să ne inghiți de vii, ca să scăpăm' furii acestoru furioși infuriați. Șatunci numai avereia și onoreea va crește pe tôte stradele, și tere va fi salvata de tôte primejdiile ce o am'rentă. Riuri de auru, argintu, lapte și mire, va umplea tôte casele, să'poi traie nineco cu banii băbachil. Altu-felu e pârjolul, nu numai pe noi, deru chiaru pe tótă Europa.

Gazetele roșii ne spune, că adă la ameadi, se va face distinsa onore a celor ce a desonorat tot pene adă, de a'í interoga și a'í asculta asupra faptelor făptuite de ei in timpu și sépte anu. Norocu și intr'unu ceasu bunu, de și nu credem in ceasuri bune. Licheavarache, insă nu a voit să primescă cîtaju-ne, căci se deprinsese, bietul om, să mărgă la plimbare escortat și acum cum o să se duca el singur u fărăescortă? Si unde? la cameră. Apoi de, n'are drept să măra de ciudă lietul nostru palicaru? Să te ferească Dumnezeu de mojici; să nu'ñ trimiți nici măcaru cupeul Văcărescilor? S'a trecutu de glumă cu mojici!

*

Cuconita pace care incă suferă de durere de capă, totu n'a putut reuși a se îndrăgosti cu musiș resbel, care și el suferă de măseaua de minte. Nu scim daca Doctorii se voru uni asupra medicamentelor pentru a le alina durerile. Ori cum, lucrul nu este imposibil. Mai dă unul, mai lasă altul și astfel se va ajunge la scopu, mai alesu adă candu doctoriile sunt așa de eftine și banii așa de scumpi. De nu ne credem, intrebați și pe fratele Chesarie?

*

Au dim mereu de economii, dar ele să se facă numai de la funcționarii cel mic, fiind că ei sunt cel mai slab. În fața acestui sgomotu sgomotosu, ne permitem a face întrebare respectuosă iconomei comisiunii de economii de cateva mil.

Redusă dumnealor cu ceva enormă lăfă a sfinților mitrooli și episcopi, care au totul, și ca sfinti nu au trebuință de comori, căci nu de geabă sunt urmașii lui Christ?

Arhieciit au numai patrahirul, și vedem cu toții că nu le lipsesc nimicu, nici chiaru armăsari și epile, cu atâtua mai multu prea sfinții mitropoliti și episcopi care au de pomană și palate de locuitu și slugi, bez gheliruri, chilipiruri și rușefuri, marafeturi. Credem chiaru prea multu o mie de galbeni pe anu mitropoliților și cinci sute episcopilor, și astfel redăm pâna ce se va lua săracului pentru a se da lăcomiei bogatului.

Daru monastirile de călugări și maici care stațu ca trântori pe cheltueli dă gata fără să producă vre unu folosu nici terei, nici societatei? Oare cu acesteia nu se va putea face nimicu? Pămînt și materialu are indestul tóte monastirile, să muncescă fie care după forțele sale, și acele monastiri să se facă biserici de miru și palatele loru să deviești, și atunci avem ceva, nu ca adă se hrănimu o mulțime de ómeni vrednici de muncă ca trântori.

DRAMA VIETII

(Imitație)

O da: a vietii dramă, atât de marginită, Cu drama de pe scenă se pote compara; Dér... actiunea 'ntr'ënsa fiindu necontenită, În roluri diferite ne face-a figura.

La 'ntelul actu, ne nascem. Cu multă-anevoiță Urcămu apoi o scară c'unu scopu ce ignorăm. L'ală doilea lumenă ne dă uă esistență Si în dorință deșerte deja ne avîntăm.

L'ală treilea, băția tărășe pe oră cine În visuri, în amoruri, în vane cugetări; Orbiți cutezămu totul; déru, rătăciți ia fine, Se 'nclină fruntea nôstră subt nori de intristări.

L'ală patrulea, se perde plăceri ilusiune, Si 'n inimă noi patimi se nascu necoteanu: Orgoliu, lăcomie, necasă, ambiție, Domina pe totu omulu cându e îmbărenită.

Ală cincilea sosește, și corpul nu mai are Schintea de vieta celu face a fi unu ce; Elă engetă, vorbesce, déru stăua lui dispare Spectacolul 'ncetă și omulu nu mai e!

Lică

SCRISÓRE DESCHISĂ

DOMNULUI

STATE PRODĂNESCU

Nene State Prodănescu, să nu te miri nici de cumu Décă iă curagi a-ți scrie, atât de tărđiu. Acumă Când ești datu prin tărbcélă de astu Ghimpe afurisită. Daru ce dicu? O! nu, amice Nu, Prodane amu greșită; Tu ești datu prin tărbcélă? A! acesta nu se pote! Vremu să dicu, cându a ta musă lăbărtă, ruptă în côte A 'nceputu să te inspire să nu te miri nene State. Să primesci aste lungi versuri cu o mare bunătate

De la acel ce te scie și tă cunoște musa ta, Să-i-a vădut procopsela. Spune drept nu este asia? Te uităsemu, nea Prodane; cându e vorba dreptă a-ți spune Nică că m-am gândită la tine. Daru ce să vezi? O minune! Eu ședem singură în casă și audu la ușe toc, toc; Era camu de diminată, mă dusă înăș pe locu, Deschise și vădu că este ală poștei împărtitoru: Îmi dete nișce Jurnal și o scire la picior, Ghimpe, fu primul care începu ca să-l citești; Ha! Ha! Prodane frate, scii într-ensul ce găsescă: Musa veche 'nbătrință care odată a jucat Pe Câmpia poesie, rolul celu mai însemnată, Să-a scosă la lumină nasulă — vădu că iară te-a inspirat, Ale tale mîndre versu: i, zău, că mău însăpîmîntată Citescă cu luare aminte și mă convingu în sfîrșită De vorbele ce odată 'mi le-a diu și năi greșită: Călu litteraturei tată, ești tu 'n téra Românescă — Eliade și mulți alții, tie aveu să-ți mulțumescă Décă mai trăiau pe lume, fiindu-că tu i-ai pricopșit, Tu ești moșia poesie, Prodănescu cel vestit !

De cătă-vreme începeu și eu să facu Versuri. Suntu novice, însă poesie imi placă; Am cedit diverse opură: autori și mici și mari Română, Nemță, chiar Turcă și alții; déra minună asia de rari Ca în versurile tele drept se-ți spuiu n'am întălită; Prin scrisoarea-tă către Lică te-ai făcut măi renumită. Sciam că vorbescu limba străbunilor tei Bulgari, Că imitești în vorbire, pe Muscali și pe tătară; Dér că scii asia a scie nișă că mă am închipuit: Aș seris o sută de versuri, fară să te fi oprită. Nică o virgulă nu este în al tău specimen sfînt Punctul, ca în tot d'una, tu lăi aruncat în vent. Cumu de nu 'ti-ai perdut firea, cându a scrisu asia grăbită Ast specimen de scrisore, demnă de Prodan cel vestit? Ce e astă 'nsirătură? Spune-mă asia să trăescă. Se numesc poesie? Prosă? Versuri neghioșescă? Scrisoarea ta către Lică e chiaru unu evenimentă, Pentru Ghimpe 'n vecie, unu prețiosu documentă! Încep cu literă mică; totu îndrugă de pelivan, (Ce-o fi astă nu se scie), apoi vorbescu de prodan. Mageara, draguta 'n fine totu cuvinte scâlcă; Eșu n'am intelești nimica. Ce totu vorbescu de rahate, De Jurnal, de parali, de număr, pe iuzurea? Ce felu de vorbe suntu astea? Oři pote că aiura? Oři tu eu a ta vigilentă și măreță mălestrie Aș descoperită o droe de versuri, disso: prostie. Așii vré să-mă răspundă și mie. Suntu de tot nedomirită Mai aruncăte odată, să vădu ce aș măi născocită. Mai aruncăte odată celu puținu pînă nu mori, Pînă nu 'ti va fi mormîntul împodobită cu miî floră. Sdrăngănește-tă și a ta liră, mușcă grăsnică în tâlhări Cumu mușcașu din toți aceia ce se numescu bancheri mari. Mai scie, căci a ta limbă, e unică 'n felul ei Aș uîtată de totu pe Kati? scrie ceva dușneiaeit. Aceste nume: Strudberch, cine ore ca tine lăa diu? Si în loc de bancă, banga. Tu ești singur care-aș scriis Baugher, în locu de bancheri. Tu poești pe oră ce străin; Chiar Nemțoiulu de fire, și disesă: Open-Hainu. Pe Musiu Căpitănescu, il dădu și prim tărbcélă, Iar pe portarel Chinopschi, îl faci hoțu fără sfială, Limba ta e forte grassă; versurile curgur mereu Parcar fi unse de musă, cu untură său cu seu. Dar ce dic? Tu aș pe Kati, vestita bucatăresă Ea iti unge oră ce versuri și pe musa ta alăsă !!

Lucrădă nene Prodane — și să nu aș nici habar, Când nu 'ti intlege nimeni, din ce scrii, un vers măcar Fă iar oda la cocone; scrie cum scrieai odată Când se-amoresa de tine oră ce babă și oră ce fată Arată și iară rugina și vei fi nemuritor, Aruncăte nene State Kai și tădea ajutor.

Mitică.

MĂRIREA

(Cântul unu omu ajunsu la putere)

Dă-mi, domne, ce n'am gândită, să mă miru ce mă găsită.

O putere, totu ce'n vieta Face dorulă mai ușoră, E ceresca tea dulceață, E profumu'ți răpitoru.

Cându te amu, suave vise Mă primescu pe sînul loru: Desmierdără de ceru proscrise Îmi suridu incetișioru.

De e lună, de e sôre, Mă rotescă din locu în locu; De e caldă, de e recore Ală meu sufletu arde 'n focu.

Trépta tea cea lucitóre Când o suie pasu'mi rară A mea inimă furată Uita vieta de amară.

Incântări, plăceri divine Suntu în tine, nu în ceru, Caci, avêndu-te pe tine, Chinu, durere, tôte peru!

O putere totu ce'n vieta Face dorulă mai ușoră, E suava tea dulceață, E magnetu'ți răpitoru.

Aurora nu'i frumósă Ca reflectu'ști maiestosu. Nu e miere mai gustosă Ca nectaru'ți dulcerosu.

Cându comóra slavei tele Mă îmbată de plăceri, Credu că unda vieții mele Curge 'n dalbe primă-veru.

Îmi dă voie, do-u, putere, Ca se'ți fiu adoratoru, Caci amantulă tău, vai! piere Fără magicu'ți amoru!

CAMERA DE JOSU

Sedinta se deschide înaintea meser fiind la ordinea dilei: interplațiunea D-lui deputat Blambek

D. Președinte. — D. Blambek are cuvîntul spre a'și desvolta interplațiunea d-sélé și spre a ne orienta în cestiunie orientul.

D. Blambek. (Urcându-se la tribună). Onorabilul nostru președinte care are mania jocurilor de cuvinte, găsi ocazia unea d'a glumi și de astă dată. Vă voi dovedi însă îndată că intr'uă asemenea cestiune, glumele nu'si au locul. Am să vă însir totă istoria orientului și am să v'o Zugrăvesc..., fără ulei, ci cu untu prăspătă...

D. Zugrăvescu. Cer cuvîntul în cestiune personală și rogă pe d. Președinte a nu mai permite oratorului să facă asemenea insinuări. Eșu n'am fostu nici uă-data în Bulgaria...

D. Blambek. (Continuându). Cer scuze onor. președinte de cără voia mea i'am pronunțat numele d-sélé...

Dar să vă la obiectul interplațiunei mele. De cându cu măcelurile din Bulgaria, unde bași-buzuci a uciș totu ce aș intîlnit în cale de la mamă până la prunc...

D. Pruncu. Cer cuvîntul în cestiune personală și rogă pe d. Președinte a nu mai permite oratorului să facă asemenea insinuări. Eșu n'am fostu nici uă-data în Bulgaria...

D. Președinte. (Bătând cu port-creionul în masă). Cred că intenția oratorului n'a fostu să atingă inocența d-lui Pruncu. Vă rogă déru să bine-voiți a nu'lă mai intrerupe...

D. Blambek. (Continuându). Nu mă plângu nici de cumu de intreruperi cară de multe ori mă folosesc. De aceea voi continua. Dicem că Turcia (aci oratorul se intrebupe spre a lăua unu rahat cu apă) însăpîmîntându prin cruzimile ei Europa intragă, a făcută ca poporele fricose să se temă de dênsa și s'o considere ca o gogă...

D. Goga. (din tribuna diplomatică unde oferă o priză de tabacu d-lorū asistenți). Așa veți bine... ai venită la vorba mea... nu mai să mă vașă și voru intra totu în Dunăre.

D. Blambek. (Continuându). D-lorū, Turciu nu trebuie să vă însăpîmânte. Astă-dă ei nu mai suntu acea națiune barbară și plină de prejudicii, care mânca uădinișă cu ghiarele; astă-dă la masa ori-cărui musulmanu european găsesce unu cuțită s'o furculită.

Maior Papazogiu din tribuna publică. Ai dracul turci, cumu mi lă turciță, numai cătă vădut.

D. Furculescu. Mă iertă, Domnule; eșu n'am fostu la nici uă turci la măsă, și nici nu mă importă decă dv. aș fostu și decă vă va fi datu pote să le spargeți alune.

D. Alunenu. Rogă pe d. Furculescu să nu se alege de mine c'apoi debordez și e... (ilaritate).

D. Bordea. Vă rogă, D-le Președinte a opri asemenea dialoguri cară degenerăză în atacuri personale — că mă aprinză îndată. (Pompieriștăi gata cu mâinile pe pompe să potolescă primejdia).

D. Președinte. Nu inteqlegu cumu nici măcaru cându se discută uă cestiune atât de serișă nu stăteți linistiți.

D. Stătescu. Décă biouroulă ară fi fostu mai atentiv ară fi vădut că după banca ministerială nu s'a făcută nici uă intrerupere. Prin urmare în numele cabinetului protestezu pentru observațiunile ce ni se face de la biuroi.

D. Președinte, explică că n'a voită să atingă suscepabilitatea cabinetului și cu atâtua mai puținu a d-lui ministru de justiță, pe care ilă scia de omu rece, dară vede acum că și d-sa e în stare să se aprindă căte-uădată. (Pompieri suntu spăimântați).

D. Blambek. (Continuându). În față acestor te-meri pe cari pă dreptă séu pe nedreptă Turcia le-a inspirat Europei, ce face Englera, acea nobilă protectore a

imperiului otoman. Care este politica bătrânlui Albion, în acăstă criză teribilă care a coprins pe bolnavul său client?

O voce. Îi dă cu ojet la nas.

Trebue, d-lor, să desesperăm, despre orice sentimente, când vedem că însușii guvernul Majestății se le Regina, sub pretext că e silită de opinia publică, întorce spatele la glasul Sultana și spală mâinele ca Pilat... (Un amic al turcilor oftează).

D. Major Pilat. Cred că oratorul n-ar fi avut nevoie de acăstă comparație și de aceea îmi rezervă dreptul d-ai cere socotela prin martori....

D. Președinte, (batându cu port-creionul în biuro). Bre! d-a arătosu mai a fost. Eu uitam proverbul care dice: «nu se scie de unde sare iepurile....»

D. Iepurénu. Vă rog, domnule Președinte, să nu dați tocmai d-vosă exemplul unor asemenea aluziuni ofensătore. Se lăsă să glumescă cei tineri, nu văd că chiar muscalii sătură turcii. Să fiind că amu imbrățină și pe lângă denșii suntem gogiamite baccele.

D. Dr. Polyzu-Baccea. Explica că cuvântul *baccea* însemnează *grădină*, și că astfel fiind d-sa a primit cu mulțumire să atâșeze la numele său proecula de baccea, care dovedește că d-sa este uă grădină de omu.

(Mare ilaritate) (Doctorul Urdă stă gata a-i trânti tăblile ca pe Bulevard).

D. Blambeck (Continuă). Dar să lăsăm de o parte pe Turci și Imperiul otoman, și să ne întorcem puțină privirea și spre cea-altă putere de la Nord. Să ne uităm puțin la acel colos *colossal*, care s-a grămadit la frunzăriile noastre ca unu stol.

D. Stolojan. Vă rog, d-le Blarambek să vă mărginiți în aprecierile d-vosă personale și să nu impieți și asupra opiniunilor mele.

D. Blambeck. (Continuându) În față acestei puteri uriașe de la Nord, opinionea mea personală este d-a face pactu cu sublima părță.

O voce. Na na na, amu ajuns la politica lui Prodănescu.

D. Blambeck. Numiți-mă turco-filu, numiți-mă cum veți voi, acăsta este părerea mea pe care nu îmi voi schimba nicău dată, chiar dacă acel bolnav, precum îl place *Româniul* să califice imperiul otoman și va da obștescul său sfârșit. N-amnică uă aspirație personală, nu amu dorită nicău megidiu pe peputul meu și nicău nu tragă nădejde să moștenesc bunurile vre-unu pașe său efendi.

O voce. Tertipuri de avocat.

D. Blambeck (Continuându). Mi se pare că mi rămâne forte puține de adăugat la cele ce auu onore a vă dice. Vă rog, domnilor, a cere de la guvernă a nu mai sta la îndoială ci a viza.

D. Vizanti. Cătă pentru mine vă declară dinainte că voi vota contra; ori care aru fi propunerea d-vosă, și gândescu că de vre-uă nenorocire ne-o feri St. Simion.

D. Simeon Mihalecu. Vă rog d-lor să nu vă legați de mine, căci n-am chief de gălăvea astă-dă, când mă ocupu cu seriositate de bugetul Eforiei Spitalelor și nu-ți potu da de fundu.

D. Fundescu. Se vede că totu nu și-a trecută parapulu pe mine. Te asigurău însă că de astă-ză înainte n-am să mai mă legu de Eforie în *Telegraful* și n-am să mai zicu de ea nicău mîr...

D. Mărzescu. Poți să mîrii în gazeta d-tale cătu vei pofti, dar aici în cameră să-ți și gura, căci mă superi la urechi.

D. Urechiă. Să faceti bunătate să nu mă amestecați și pe mine în glumele d-vosă. Căci nu ca să șeguesc în acăstă incintă!

Mați multe vocī ceru închiderea discuției.

Alte vocī ceru suspendarea ședinței.

D. Președinte. Consultându Cămara suspendă ședința pentru 59 de minute.

La rededechidere orele fiindu 5 fără 1 minută ședința se ridică anunțându-se cea viitoră pe a doua di.

Pentru întocmai reproducția LICĂ.

V I É T A E F L Ó R E !

Ay văduță? Prin dumbrăviore cându fetițile adună Diminăta, pén' dinu, florile 'n sinul lor, Ele 'mă cată totu frumose și cu dragu și incunună Bălăiora loru cosită și apoi cantică cu multu doru, Déră cându văduță cantică uă flóre aplecată, vestejita, Trecu 'nainte; dicu că 'i érbă; ba adesea n'o privescu, Ci alărgă cu grăbire către alta 'mbobocă. S'o sărută, s'o măngâie, și apoi sinul și gătescă

Astă-felu vieta e uă flóre. Cătu o fi imbobocă, Fie-care vrea dintr'insa se culgă unu odoru,

Șapoși, peste-uă diminătă, cându o vede ofilită. Nimeni n'o mai bagă 'n sémă; o strivesc subu picioru! Până cându ești deru pe lume, intr'a vieții primă-vară Să adună a ei dulcătă, căci ea trece ca unu visu. Căci tredindu-te 'ntr'uă clipă intr'a vieții iernă -amară În zadară atunci vei plângă ală junetei paradisă!

Daniel D. Zorila.

G H I M P I Ș I M ă R ă C I N ă

APROPO DE JIANUL

La Circ și la Teatru intr'acești săra
Jianul haidecul era afișat.
Piesa vrând s'o vađă un om de la țără,
El nu scia unde e de preferat.
Un actor îi dise: «Crede-mă pe mine
«Jianul la theatru se jocă mai bine,
«Aci e Pascale care de mulți ani
«Jocă pe Jianul... — Dar tot n'are bani!»

SCRIITORII DE LA «LUPTĂTORUL»

Luptătorul e gazeta pe care cine-o citește
Crede că ea este scrisă de omeni nesănătoși;
Se vede că lor sărmanii cură nu le pre priesce
De și ei pe totă ținută nu măncă de cât... Borsi.

LA BOITE AUX LETTRES

Boerii mintea și-o fréca
Să umple cutia lor;
Dar lucrul nu e ușor,
Caci cutia e tot săcă!

CELOR DUOĒ RIVALE DIN TEATRU

Am uă piesă în lucrare
S'asti vrea astfel s'o botez:
«Duoē femei cu turbare
«Se bat pe un amorez!
Dar pe actori n'am onore
Săi cunoște, și printre ei,
Nu sei de s'ar găsi ore
Duoē astfel de femei?

CASIERUL CENTRAL

Ministrul cel de finală, e fricos precum se scie,
Si crede că casierii pot să fugă pré ușor.
De acea el alese casier la visterie
Pe unul ce-abia se mișcă fiind schiop de un picior.

MARTURISIREA UNUI JURNALIST

Minovici în Curierul de ună-dă etă ce scrie:
«Mizeria, sărăcia în casă la noi adă sunt;
«D'o mai sta guvernul astă ce-o să ajungem, nu se scie.
Sărmanul are dreptate! Noi îl credem pe cuvânt.

B I B L I O G R A F I I

Libraria Fraților Ioanili, fostă mai nainte Gheorghe Ioanide, vedem că de la unu tinmpu, nu crută nicău unu felu de ostenelă, pentru a îmbogăti literatura națională, și a răspândi cătu s'ară putea mai multu deprințându pe publicu cu gustul lecturăi. Mijlocul celu mai nemerit ilu vedem găsitu. Nicicu nu se caută mai multu la noi ca Calendarele, prin urmare în Calendare vedem adă o mulțime de materii, plăcute și variate în care poți găsi de totă: politică, arte, societate, comerț, etc. etc. Pentru anul viitoră acăstă librărie a datu la lumină următoarele cinci Calendare:

CALENDARUL PENTRU TOTI, ilustrat cu mai multe gravuri interesante și portrete.

CALENDARUL AMUSANT, ilustrat cu 19 gravuri sociale, umoristice, și totu necesariile unui Calendar.

CALENDARUL BASMELOR ȘI AL CÂNTURILOR POPULARE, ilustrat cu 4 gravuri mari și o mulțime de materii noi.

CALENDARUL AMERICAN de foiletat pentru comerțanți și cancelarii.

CALENDARUL PORTATIV pentru pozunară.

Prețurile acestoră Calendare sunt cele obișnuite; se află de vândare la totu librăriile din țără și în capitală.

A eșit de supt presă și se află de vânzare la magazinul de muzică G. Gebauer, din calea Mogoșă vis-à vis de pasagiul român

SUVENIRE-ROMANTĂ de VUCICI

MUSICA DE GEORGE BRATIANU

Basu al operii Italiene din București și profesore de muzică la conservator.

A eșit de subu tiparul volumul I din romannul VRĂJITOAREA ROȘLĂ și MORTA și VIIĂ, de Xavier de Montépin, traducțione de St. P. Barghetea. Opera intrăga va forma 3 volume mari în 8° de 54 côle. Prețul cător trei volume 9 lei. A se adresa la Administrația diarului Vocea Covurluiului, în Galați; în București la librăria Soec.

MISTERELE INDIEI, 3 volume, de același autor cu preț de 7½ lei.

Isprăvile și vieta lui Michaiu Vitezul, de unu culegătoru tipografu; 80 bană, la totu librărie. Una din rarele cărticele scrise neaoșu românesce, concisă și cu inteleșu. Indispensabilă ori căruț tenețu, care vrea să-și formeze stilul.

Principalele Dunărene de Jules Michelet, traducere de N. N. Nenovici. Abstracțione făcându de stilul junelui traducătoru, totu Românu ar trebui să cunoscă ceea ce a cugată despre țera, omeni și poesia română însemnatul istoricu alu Franciei.

România și Michaiu Vitezul, poemă de Gr. P. Serrurie. Vom reproduce, în numerale viitoră, câteva strofe din cele vre 1150 versuri care o compună. De vândare, cu 1 lei, la totu librărie și la administrația acestui diar.

CARTEA POPORULUI după LAMENAI. Prețul unui exemplar 50 bană.

TEATRU ROMÂN

Duminică 12 Decembrie 1876.

M O A R T E A

LUI

CONSTANT. BRANCOVENU

Dramă națională.

Lună 13 Decembrie 1876, Opera Italiană va reprezenta :

RUY-BLAS

în curându

TROVATORE

După câte vedem companiile atâtă română cătu și italiana, din teatrul celu mare și dau osteneala pentru a mulțumi pe totă și totu, cu regret făsă vedem o ne-păsare complectă, atâtă din partea publicului, cătu și din partea primăriei și chiară a guvernului. Dără nu s'oră fi molipsită cu totii de cafelile sau cafenelile cantică, aderăte scăle de prostituție.

DE VENDARE

Pădurea după moșia PITIGAIU și ORĂSCI din districtul Ilfov, două ore de departe de București. calitate, lemne de foc, nucle și pari. — Doritorii se voră adresa în București la d. Costică Deleanu senatore.

Pe când bolnava are nevoie de liniste, dracii de copii încep un sezon infernal. Speranta este la doctorii Salisbury, Ignatiev, Șodordi și cei-l-alti, cari pot linisci și pe copii.